

ὄρκος των Φιλικών (1814-1821)
Παρασκευή, 25 Μαρτίου 2005

"ΟΡΚΙΖΟΜΑΙ ενώπιον του αληθινού θεού οικειοθελώς, ότι θέλω είμαι επί ζωής μου πιστός εις την Εταιρείαν κατά πάντα. Να μη φανερώσω το παραμικρόν από τα σημεία και λόγους της, μήτε να σταθώ κατ'ουδένα λόγον η αφορμή του να καταλάβωσιν άλλοι ποτέ, ότι γνωρίζω τι περί τούτων, μήτε εις συγγενείς μου, μήτε εις πνευματικόν ή φίλον μου.

ΟΡΚΙΖΟΜΑΙ, ότι εις το εξής δεν θέλω έμβει εις καμίαν άλλην εταιρείαν, οποία και αν είναι, μήτε εις κανένα δεσμόν υποχρεωτικόν. Και μάλιστα, οποιονδήποτε δεσμόν αν είχα, και τον πλέον αδιάφορον ως προς την Εταιρείαν, θέλω τον νομίζει ως ουδέν.

ΟΡΚΙΖΟΜΑΙ, ότι θέλω τρέφει εις την καρδίαν μου αδιάλλακτον μίσος εναντίον των τυράννων της πατρίδος μου, οπαδών και των ομοφρόνων με τούτους. Θέλω ενεργεί κατά πάντα τρόπον προς βλάβην και αυτόν τον παντελή όλεθρον των, όταν η περίστασις το συγχωρήση.

ΟΡΚΙΖΟΜΑΙ να μη μεταχειρισθώ ποτέ βίαν δια να συγγνωρισθώ με κανένα συνάδελφον, προσέχων εξ εναντίας με την μεγαλυτέραν επιμέλειαν να μη λανθασθώ κατά τούτο, γινόμενος αίτιος ακολούθου τινός συμβάντος.

ΟΡΚΙΖΟΜΑΙ να συντρέχω, όπου εύρω τινά συνάδελφον, με όλην την δύναμιν και την κατάστασίν μου. Να προσφέρω εις αυτόν σέβας και υπακοήν, αν είναι μεγαλύτερος εις τον βαθμόν, και αν έτυχε πρότερον εχθρός μου, τόσον περισσότερο να τον αγαπώ και να τον συντρέχω καθ'όσον η έχθρα μου ήθελε είναι μεγαλυτέρα.

ΟΡΚΙΖΟΜΑΙ, ότι, καθώς εγώ παρεδέχθην εις την Εταιρείαν, να δέχωμαι παρομοίως άλλον αδελφον, μεταχειριζόμενος πάντα τρόπον και όλην την κανονιζομένην άργητα, εωσού τον γνωρίσω Έλληνα αληθή, θερμόν υπερασπιστήν της πατρίδος, άνθρωπον ενάρετον και άξιον όχι μόνον να φυλάττη το μυστικόν, αλλά να κατηχήση και άλλον ορθού φρονήματος.

ΟΡΚΙΖΟΜΑΙ να μην ωφελώμαι κατ'ουδένα τρόπον από τα χρήματα της Εταιρείας, θεωρών αυτά ως ιερόν πράγμα και ενέχυρον ανήκον εις όλον το έθνος μου. Να προφυλάττωμαι παρομοίως και εις τα λαμβανόμενα και στελλόμενα εσφραγιαμένα γράμματα.

ΟΡΚΙΖΟΜΑΙ να μην ερωτώ ποτέ κανένα των Φιλικών με περιέργειαν, δια να μάθω οποίος τον εδέχθη εις την Εταιρείαν. Κατά τούτο δε μήτε εγώ να φανερώσω, ή να δώσω αφορμήν εις τούτον να καταλάβη, ποίος με παρεδέχθη. Να υποκρίνωμαι μάλιστα άγνοιαν, αν γνωρίζω το σημείον εις το εφοδιαστικόν τινος

ΟΡΚΙΖΟΜΑΙ να προσέχω πάντοτε εις την διαγωγήν μου, να είμαι ενάρετος. Να ευλαβώμαι την θρησκείαν μου, χωρίς να καταφρονώ τας ξένας. Να

δίδω πάντοτε το καλόν παράδειγμα. Να συμβουλεύω και να συντρέχω τον ασθενή, τον δυστυχή και τον αδύνατον. Να σέβωμαι την διοίκησιν, τα έθιμα, τα κριτήρια και τους διοικητάς του τόπου, εις τον οποίον διατρίβω. ΤΕΛΟΣ ΠΑΝΤΩΝ ΟΡΚΙΖΟΜΑΙ ΕΙΣ ΣΕ, Ω ΙΕΡΑ ΠΛΗΝ ΤΡΙΣΑΘΛΙΑ ΠΑΤΡΙΣ, ΟΡΚΙΖΟΜΑΙ εις τους πολυχρονίους βασάνους Σου, ορκίζομαι εις τα πικρά δάκρυα, τα οποία τόσους αιώνας έχυσαν και χύνουν τα ταλαίπωρα τέκνα Σου, εις τα ίδια μου δάκρυα, χυνόμενα κατά ταύτην την στιγμήν, και εις την μέλλουσαν ελευθερίαν των ομογενών μου, ότι αφιερώνομαι όλως εις Σε. Εις το εξής Συ θέλεις είσαι η αιτία και ο σκοπός των διαλογισμών μου. Το όνομά Σου ο οδηγός των πράξεών μου και η ευτυχία Σου η ανταμοιβή των κόπων μου. Η θεία δικαιοσύνη ας εξαντλήση επάνω εις τη κεφαλήν μου όλους τους κεραυνούς της, το όνομά μου να είναι εις αποστροφήν, και το υπικείμενόν μου το αντικείμενον της κατάρας και του αναθέματος των Ομογενών μου, αν ίσως λησμονήσω εις μίαν στιγμήν τας δυστυχίας των και δεν εκπληρώσω το χρέος μου. Τέλος ο θάνατός μου ας είναι η άφευκτος τιμωρία του αμαρτήματός μου, δια να μη μολύνω την αγνότητα της Εταιρείας με την συμμετοχήν μου."